

SKUFFESELKABET

Farce i 1 akt

© Kaj Himmelstrup

Personerne

Sagfører Thomsen
Charlotte, hans sekretær
Valborg, Thomsens mor
Charlottes mor

Scenen er delt i to. Til venstre forkontoret med Charlottes arbejdsplads, til højre Thomsens kontor. Fra Charlottes kontor er der døre til hovedtrappen og køkkenet.

Charlotte kommer fra hovedtrappen med et brev i hånden, sprætter op og læser. Thomsen kommer fra sit kontor.

THOMSEN

Posten har været her, kan jeg se. Er der noget særligt?

CHARLOTTE

Der er brev fra fondsbørsen. Det lyder underligt.

THOMSEN

Jaså.

CHARLOTTE

Der står, vi har solgt aktier. Det må da være en fejl.

Han rækker ud efter brevet og får det og skimmer det hurtigt.

CHARLOTTE

Der er da noget galt, ikke?

THOMSEN

Hvordan går det med din mor?

CHARLOTTE

Ikke så godt. Hun er blevet overført til den lukkede afdeling.

THOMSEN

Det var da trist.

CHARLOTTE

Både og. Hun er godt nok kuleskør, men hun trives storartet, så hvad skal man sige til det?

THOMSEN

Næh.

CHARLOTTE

Den der fejl med aktierne ...

THOMSEN

Det er ikke nogen fejl.

CHARLOTTE

Ikke det?

THOMSEN

Nej da. Vi har oprettet et aktieselskab.

CHARLOTTE

Har vi det?

THOMSEN

Ja.

CHARLOTTE

Hvorfor?

THOMSEN

Det må tiden vise. Foreløbig starter vi lidt beskedent.

CHARLOTTE

Beskedent? Vi har solgt aktier for firs millioner, stod der. Kalder du det beskedent?

Thomsens mor Valborg kommer ind ad døren til Charlottes kontor.

VALBORG

Thorkil!!

THOMSEN

Ja mor.

VALBORG

Jeg må tale med dig. Nu!

THOMSEN

Jeg tror, vi trænger til kaffe, Charlotte.

VALBORG

Og småkager.

Charlotte rejser sig og går ud i køkkenet, Valborg og Thomsen går ind i Thomsens kontor.

VALBORG

Ja, jeg ved godt, den her samtale kommer bag på dig, men jeg har altså talt med Anthonsen.

THOMSEN

Vores revisor? Ham har du da ikke noget med at gøre.

VALBORG

Selvfølgelig har jeg det. Han var en af din fars gode venner. Du skylder mig en forklaring.

THOMSEN

På hvad?

VALBORG

Du er ved at køre fars gamle firma i sænk.

THOMSEN

Mor!

VALBORG

Jo, du er. Vi er på fallittens rand. Ja, jeg siger *vi*. Hvis firmaet går ned, hvad skal jeg så leve af?

THOMSEN

Har Anthonsen fortalt dig ...

VALBORG

Han har fortalt mig alt.

THOMSEN

Det er jo strafbart, en revisor må overhovedet ...

VALBORG

Årh hold op. Det er katastrofalt, sagde han.

Thomsen synker en klump og prøver at finde en grimasse, der kan passe.

Hvad vil du gøre ved det?

THOMSEN

Hør nu her, du kan tage det fuldstændig roligt. - Jeg har naturligvis en plan.

Hoveddøren går op og Charlottes mor kommer ind.

MOREN

Charlotte?

Hun kikker under skrivebordet, men da Charlotte ikke er der, stikker hun hovedet ind i Thomsens kontor.

MOREN *i døren*

Thomsen?

THOMSEN

Ja.

MOREN

Fru Thomsen?

VALBORG

Ja.

MOREN

De er rigtig nok et nydeligt par.

THOMSEN

Jeg har vist ikke fornøjelsen at ...

MOREN

Ti stille. Jeg har hørt nok fra Dem, nu er det mig, der taler.

VALBORG

Måske ...

MOREN

Lad vær og afbryd. Nu siger jeg det lige ud.

Jeg er træt af Deres rykkere. Jeg har aldrig før fået rykkerskrivelser, og nu sender De mig hele to.

THOMSEN

Har jeg sendt to rykkerskrivelser?

MOREN

Kan De ikke engang tælle?

THOMSEN

Sig mig, tror De ikke, De er gået forkert?

MOREN

Så er det godt. Jeg har allerede fundet mig i alt for meget, nu må det være slut. Jeg er her for at betale.

THOMSEN

Hvad er det, De vil betale?

MOREN

Jeg tror, De skal få Deres mand indlagt. Hvis han ikke kan huske en sag som den her, så har De et alvorligt problem, lille frue.

VALBORG

Jeg er ikke hans frue.

MOREN

Hvad er De ikke? (*Til Thomsen*) Hvad er De dog for et menneske? Elskerinder i den alder. Skam Dem. Men altså. Nu tager vi det langsomt og forfra. De har et aktieselskab.

THOMSEN

Mig?

MOREN *til Valborg*

Den er da helt gal. Deres elsker har lige oprettet et aktieselskab. Sådan et med millioner

i. Og nu kan han ikke engang huske det. Indlæg ham, siger jeg. Indlæg ham. Jo før jo hellere.

Hun tager et brev op af sin håndtaske og taler til Thomsen.

Se nu her. Står der ikke højt og tydeligt, at jeg har købt aktier i Deres aktieselskab? Læse kan De vel?

Hun rækker brevet ud mod ham og lader ham læse, men hun lader ham ikke tage det.

THOMSEN

Det må være en fejltagelse.

MOREN

Nu skal De ikke prøve at sno Dem udenom. Jeg har købt Deres aktier, og jeg er her for at betale. Mig skal De ikke klippe korthåret.

Hun rækker brevet til Valborg, der læser et par linier og derefter ser forbløffet på Thomsen.

Det ser ikke ud, som om jeg er gået forkert, vel?

Døren fra forkontoret går op, og Charlotte kommer ind med en bakke med kaffe, kopper og småkager. Charlotte bliver meget overrasket over at se sin mor.

CHARLOTTE

Mor!?!

MOREN

Hvorfor er der ikke nogen kop til mig?

CHARLOTTE

Hvad i alverden laver du her?

MOREN

Ingefærkager? Jeg kan ikke fordrage ingefær, det ved du godt.

THOMSEN

Er det din mor? - Jeg troede, hun var indlagt?

MOREN

Selvfølgelig er jeg indlagt. Det skal vel ikke forhindre mig i at passe mine forretninger.

CHARLOTTE

Dine hvad?

MOREN

Jeg er her for at betale mine aktier. Ved du ikke det? (*Til Thomsen*) I har da ikke styr på noget som helst.

CHARLOTTE

Mor, du har ingen aktier.

MOREN

Det har jeg vel nok. Jeg har lige købt dem, og jeg er her for at betale dem, hvor tit skal jeg sige det?

CHARLOTTE

Tror du ikke hellere jeg skulle følge dig tilbage til hospitalet?

MOREN

Lige et øjeblik. Her er checken. 80 millioner.

Hun tager et busklippekort op af tasken.

Tror du mig så?

CHARLOTTE

Mor, det er et buskort.

MOREN

Det er en check på 80 millioner kroner til den søde mand, og den er stemplet, tretten, tredive. Pengene passer.

Hun giver buskortet til Thomsen.

Men så er der én ting, jeg meget gerne vil vide.

VALBORG

Ja, lad os få en forklaring.

MOREN

Lad vær og bland Dem. - *(Til Thomsen)*
Hvorfor er der kun købt ingefærkager?

Bag Morens ryg sætter Valborg fingeren til tindingen og ser spørgende på Charlotte, der nikker: ja hun er skør.

MOREN *til Valborg*

Hvorfor har De ikke købt småkager? De må da vide, at én slags småkager er for lidt, når Deres mand inviterer på kaffe. Hvordan kan han overhovedet være tjent med at have Dem rendende her?

CHARLOTTE

Mor?

MOREN

Ti stille. Kan du ikke høre, jeg er ved at lære en fuldstændig uduelig husmor, hvad det kræver at være den fuldendte værtinde?

CHARLOTTE

Vi har kager i køkkenet.

MOREN

Har I det? Hvad slags?

CHARLOTTE

De små runde med chokolade på.

MOREN

Hvor er køkkenet? Den vej?

Hun går ud af kontoret, fulgt af Charlotte, der lukker døren efter sig med et undskyldende blik til Thomsen.

CHARLOTTE

Jeg henter småkagerne.

Moren sætter sig i Charlottes stol, Charlotte går ud i køkkenet.

THOMSEN

Det var Charlottes mor.

VALBORG

Det forstod jeg.

THOMSEN

Hun må være rendt fra hospitalet. Hun er helt utilregnelig, det kan enhver vist se.

VALBORG

Og alligevel har hun købt aktier for firs millioner.

THOMSEN

Og betalt med et buskort. Det er det glade vanvid.

VALBORG (*vifter med brevet*)

Du er ikke enig med fondsbørsen, min dreng.
Du har et aktieselskab.

THOMSEN

Okay, jeg har et aktieselskab.

VALBORG

Og du har solgt for 80 millioner kroner aktier
til en gammel, sindsforvirret kone?

THOMSEN

Det er fuldt legalt at oprette et aktieselskab,
mor.

VALBORG

Og sælge aktier til en, der ikke ejer fem flade
øre? Det lugter, Thorkil. - Hvor har du egent-
lig det aktieselskab?

*Thomsen trækker en skuffe ud i skrive-
bordets højre side og tager et chartek
op med nogle papirer i.*

THOMSEN

Her.

VALBORG

Tør man spørge, hvad det aktieselskab laver?

THOMSEN

Foreløbig ingenting, det er jo lige startet.
Men det skulle gerne ende med at give et
pænt overskud til dig og mig. Det synes jeg,
du skal tænke over.

Han lægger chartekket tilbage.

VALBORG

Er det det, der er 'planen'?

THOMSEN

Naturligvis.

VALBORG

Bor det der i skuffen?

THOMSEN

Foreløbig, ja.

VALBORG

Er der ingen bygninger? - Ingen maskiner? -
Ingen arbejdere? - Ingen produktion?

*Thomsen reagerer ved at slå afvæb-
nende ud med armene.*

Det laver altså ikke noget som helst der kan
sælges?

THOMSEN

Det er ikke nødvendigt, mor. Det hele er me-
get enkelt. Se nu her.

*På skrivebordet ligger der nogle ting,
som han bruger til at demonstrere,
hvordan de økonomiske transaktioner
hænger sammen. Først tager han pen-
nebakken og stiller midt på skrivebor-
det.*

Vi opretter et aktieselskab. Det er det her.
Det koster ikke noget videre.

*Han lægger en lille memoblok i penne-
bakken.*

Og her har vi aktierne. Er du med?

*Valborg tager en kuglepen og lader
den 'gå' hen ad skrivebordet.*

VALBORG

Naturligvis, min dreng. Her kommer Charlottes mor så for at købe aktier for firs millioner kroner, som hun ikke har. Hvad gør hun ved det?

Han overtager kuglepennen og lader den 'gå' hen til afrivningskalenderen.

THOMSEN

Hun går i banken. Der låner hun firs millioner kroner.

Han river det øverste kalenderblad af.

Værsgo, en check. Så går hun hen til aktieselskabet og køber sine aktier.

Han lader kuglepennen 'gå' hen til pennebakken. Han lægger kalenderbladet i pennebakken.

Vi får pengene.

Han river et ark af memoblokken og sætter det fast på kuglepennen.

Hun får aktierne. Værsgo, så kan hun gå hjem igen.

Han lader kuglepennen med memoarket 'gå' tilbage til Valborg.

VALBORG

Du snyder, Thorkil. Det der kan slet ikke lade sig gøre. Hun kan ikke bare gå ind i banken og låne firs millioner.

THOMSEN

Selvfølgelig kan hun det. Det er kun småpenge man ikke kan låne.

VALBORG

Men 80 millioner?

THOMSEN

Vi kautionerer.

Han tager kalenderbladet fra pennebakken og lægger det tilbage på kalenderblokken.

VALBORG

Og hvad så?

THOMSEN

Så løber rygtet på børsen. Opsving. Opsving. Her er et herligt nyt selskab med gang i. Hvorefter alle de hurtige drenge kommer rendende og køber aktier. Inden der er gået en uge, har vi solgt for firs millioner.

Han tager kalenderbladet fra kalenderblokken. og lægger det i pennebakken.

Værsgo, en stor check. Så køber vi aktierne tilbage fra Charlottes mor.

Han lader kalenderbladet 'gå' hen til kuglepennen og lægger det ved siden af kuglepennen.

Værsgo. Checken til hende.

Han tager memoarket af kuglepennen og fører det tilbage til pennebakken.

Aktierne tilbage til os. Nu kan Charlottes mor gå i banken og betale lånet tilbage.

Han tager kuglepennen og lader den 'gå' hen til kalenderblokken og aflevere

*kalenderbladet, hvorefter kuglepennen
'går' tomhændet tilbage til Valborg.*

Så får vi vores kaution tilbage. Firs millioner,
værsgo.

*Han tager kalenderbladet og fører det
tilbage i pennebakken.*

Operationen fuldført. Ingen ofre.

VALBORG

Thorkil. Du har ikke spor forstand på forretning.

Hun peger på kalenderbladet i pennebakken.

Det der giver underskud. Renterne på lånet er meget større end renterne på kautionen. Du får en kæmpegæld til banken. Det der hænger overhovedet ikke sammen.

THOMSEN

Gælden kan trækkes fra i skat.

VALBORG

Trækkes fra? Hvad vil du trække den fra? Firmaet har ingen indtægter?

THOMSEN

Det er ikke mig, der vil trække den fra.

VALBORG (*hovedrystende*)

Det er virkelig genialt, min dreng.

THOMSEN

Vist er det genialt. Aktieselskaber med skattegæld kan sælges, mor. Og det gør vi.

VALBORG

Gør vi det?

THOMSEN

Det er stadig fuldt lovligt. - Du behøver ikke se sådan på mig. Der *bliver* overskud.

VALBORG

Det lyder umoralsk.

THOMSEN

Alle gør det.

VALBORG

Det bliver det vel ikke mere moralsk af.

THOMSEN

Du får også din del, mor.

VALBORG

Ellers tak.

THOMSEN

Var der ikke noget om, at volvoen er på værksted?

Valborg drikker kaffe for at styrke sig. I forkontoret kommer Charlotte tilbage med en småkage og giver sin mor den.

CHARLOTTE

Når du har spist den her, så ringer vi efter en taxi.

MOREN

Det bliver vi nok nødt til. Din mand tog jo buskortet.

CHARLOTTE

Buskortet? Så ved du altså godt, det ikke var en check?

MOREN

Tak for kaffe.

CHARLOTTE

Hvorfor sagde du så alt det sludder?

MOREN

Hvad for noget sludder?

CHARLOTTE

At du havde købt aktier.

MOREN

Jamen det har jeg da. Du tror da heller aldrig på mig.

CHARLOTTE

Nej ærlig talt.

MOREN

Jamen så se her. Jeg tog en kopi inde hos overlægen. Han har sådan en maskine, du ved, den laver tvillinger.

Hun tager en fotokopi op af tasken og giver til Charlotte. Charlotte læser og ser forbløffet på sin mor.

CHARLOTTE

80 MILLIONER?

MOREN

Bingo! Må jeg få en kage til?

I Thomsens kontor sætter Valborg koppen fra sig.

VALBORG

Der er bare én ting, jeg ikke forstår. Alt det halløj med Charlottes mor, hvad skulle det gøre godt for?

THOMSEN

Vi havde brug for en udenforstående til at hjælpe os. En, der ikke ville stille besværlige spørgsmål.

VALBORG

Hvorfor kunne du ikke selv -

THOMSEN

Er du gal, det er strengt forbudt. Det kaldes insiderhandel og det er strafbart. Det holder vi os fuldstændig fra. Det skal være en udefra.

Han tager brevet og river det i små stykker.

Charlottes mor er vi helt færdig med. Det var bare en lille genvej.

Valborg må styrke sig med kaffe.

CHARLOTTE

Det her må vi altså lige snakke med Thorkil om.

MOREN

Ham, din mand?

CHARLOTTE

Mor, jeg er ikke gift.

MOREN

Heller ikke med ham?

CHARLOTTE

Han er sagfører, mor. Vi bor ikke sammen. Han bor inde på det kontor. Jeg bor her.

MOREN

Hvor boller I så?

CHARLOTTE

Mor altså.

MOREN *peger på computeren.*

Sådan en har de også på hospitalet. De trykker bare på en knap, så kan de se, hvad jeg fejler. Hele smøren.

CHARLOTTE

De skal nok få dig rask, mor.

MOREN

Jeg fejler ingenting, og for øvrigt er der kun en eneste ting, der hjælper, og det giver de mig aldrig.

CHARLOTTE

Hvad skulle det være?

MOREN

Småkager. Må jeg ikke flytte ind her?

CHARLOTTE

Det går ikke, mor.

MOREN

Nej, det vil din mand selvfølgelig ikke have. Sig det bare.

CHARLOTTE

Mor, jeg har ikke nogen mand.

MOREN

Det får du nok. Hvis jeg ikke må bo her, kan jeg så ikke få posen med resten med hjem?

CHARLOTTE

Jo selvfølgelig. Jeg henter den med det samme, så vi ikke glemmer den.

Charlotte går ud i køkkenet. Moren går

*hen til computeren og trykker på tasterne. Griner henrykt. Der sker tilsyneladende noget på skærmen.
I Thomsens kontor sidder Valborg med ryggen til en printer, som pludselig begynder at sige noget. Hun farer sammen og spilder kaffe.*

VALBORG

Der skal sandelig gode nerver til at være her. Hvad hedder sådan noget djævelskab?

THOMSEN

Slap af mor, det er en printer. Vi har fået mail og så printer den ud.

Han tager en serviet og tørrer af.

VALBORG

Her var anderledes roligt i din fars tid.

THOMSEN

Ærlig talt, det er ikke retfærdigt at jeg hele tiden skal sammenlignes med far. Dengang kunne en sagfører leve rimelig fedt af ganske almindelige sager. Nu derimod ...

Valborg har taget papiret op af printeren og ser forundret på det.

VALBORG

Sø- og Handelsretten? Forespørgsel vedrørende konkursen - ? - Sig mig, er vi nu også blevet ådselgribbe, der skal leve af at ordne fallitboer? Den slags befattede din far sig aldrig med.

Han rækker ud efter papiret, men hun holder det væk fra ham, mens hun læser resten.

Thorkil!!! - Det er dit aktieselskab, der er gået konkurs. - Vil du være rar at forklare hvordan det går til.

THOMSEN

Hør nu her, mor. Det at gå konkurs er ikke nogen ulykke, det er noget, der sker hver dag.

VALBORG

Jeg forstår ikke en lyd af det, du foretager dig.

THOMSEN

Hvis du nu sætter dig roligt ned, så henter jeg noget mere kaffe, og så kommer jeg og forklarer det hele.

Charlottte kommer tilbage fra køkkenet og giver Moren posen med småkagerne. Thomsen kommer fra kontoret med kaffekanden.

THOMSEN

Er der mere på maskinen? Jeg må hælde kaffe på hende. Nerverne står på højkant.

CHARLOTTE

Tror du så hun kan tåle kaffe?

THOMSEN

Det ved jeg ikke. (*Med et satanisk glimt i øjet*) Man har lov at håbe. Er der flere småkager?

MOREN (*gemmer posen*)

Nej.

Thomsen går ud i køkkenet.

CHARLOTTE
Det var ikke sødt af dig.

MOREN
Den kone skal ikke æde mine småkager.

*Charlotte opdager, at der er tekst på
computerskærmen.*

CHARLOTTE
Mor?

MOREN
Ja, min skat.

CHARLOTTE
Er det dig, der har pillet ved computeren?

Moren ryster energisk på hovedet.

CHARLOTTE
Hvem skulle det ellers være?

MOREN
Jeg ville se, hvad jeg fejlede.

CHARLOTTE
Det kan du ikke på den der.

MOREN
Jo, jeg kan. Og det er slemt. Se selv.

CHARLOTTE
Mor! Jeg har ikke din diagnose liggende i.....
der står noget helt andet! Mor!

MOREN
Jeg sagde jo, det var slemt.

CHARLOTTE
Der står, du har lånt firs millioner i banken.

MOREN

Ja.

CHARLOTTE

Det kan jo ikke passe.

MOREN

Jo, det lyder rimeligt nok.

CHARLOTTE

Det er fuldstændig sindssygt.

MOREN

Hvordan skulle jeg ellers kunne købe alle de aktier? Jeg skulle nu ikke have brugt alle pengene. Jeg skulle have gemt nogen til en blomst til overlægen, han er bekymret for mig.

Charlotte stirrer lamslået på skærmen.

Charlotte! Du hører ikke efter.

Charlotte ryster vantro på hovedet.

Rabler det også for dig?

Thomsen kommer fra køkkenet med den fyldte kaffekande.

CHARLOTTE

Thorkil, jeg må tale med dig.

MOREN

Sig til ham, at der ikke er flere småkager.

THOMSEN

Senere, Lottepige, senere.

Han går ind i sit kontor.

MOREN
Lottepige?? Namnam.

*Charlotte følger efter Thomsen ind i
hans kontor og lukker efter sig.*

THOMSEN
Hvad er der?

CHARLOTTE
Du har lokket min mor til at købe aktier for
firs millioner.

THOMSEN
Hvad har jeg?

Hun taster ind på hans computer.

CHARLOTTE
Se selv. Firs millioner.

VALBORG
Der skulle vel ikke være et spor, du har
glemt at slette, Thorkil?

*Charlotte taster igen på hans compu-
ter.*

CHARLOTTE
Og se så her. Jeg har kautioneret.

VALBORG
Har du?

CHARLOTTE
For firs millioner. Hvad er meningen?

THOMSEN (*til Valborg*)
Herregud, jeg kunne jo ikke selv.

CHARLOTTE

Jeg har stået model til meget, Thorkil -

Moren dukker op i den åbne dør, stadig med posen i hånden.

MOREN (*fnisende*)

Nå du har stået model? - Til hvad, Lottepige? Tihi.

THOMSEN

Det må være en fejl, Charlotte. Jeg sværger, det må simpelt hen være en fejl, eller også har der været en hacker på spil. Selvfølgelig har du ikke kautioneret for firs millioner.

MOREN

Hvis hun ikke har kautioneret, så har jeg heller ikke lånt.

VALBORG

Det er klart.

MOREN

Hvad ved De om det?

VALBORG

Det kan jeg regne ud. - Må jeg få en småkage?

MOREN

En småkage? Charlotte, jeg vil hjem.

CHARLOTTE

Et øjeblik, mor.

MOREN

Jeg vil hjem nu. De har efterlyst mig i bus-sen.

CHARLOTTE

Hvad?

MOREN

Jeg hørte det selv på vejen herud. De sagde det i radioen.

THOMSEN

Åhja, inden jeg glemmer det. Her er buskortet.

Han rækker hende buskortet. Hun tager det ikke.

MOREN

Hvad skal jeg med Deres check? Jeg ved godt, der ikke er dækning.

Valborg tager Moren under armen.

VALBORG

Kom her, så går vi tre ud og ringer efter en taxi. De skal ikke køre i bus.

MOREN

Får jeg en taxi?

VALBORG

Naturligvis.

MOREN (*til Thomsen*)

Hvor er det dog en hjælpsom kone, De har. De skulle være taknemlig, skulle De, i stedet for at bedrage hende. Skam dig, Charlotte.

Hun vender sig i døren, fniser og gør sjofle øjekast til Thomsen.

Lottepige, tihi.

Valborg og Charlotte forsvinder ud af

kontoret med Moren mellem sig. De fortsætter helt ud ad øren til hovedtrappen. Thomsen drager et lettelsens suk. Han samler hænderne og hæver blikket mod himlen.

THOMSEN

Tak, tusind tak.

Han åbner skuffen i højre side af skrivebordet og tager chartekket med aktieselskabspapirerne op. Han tager papirerne ud og lægger dem på bordet. Det tomme plasticchartek lægger han tilbage i skuffen. Så åbner han en skuffe i venstre side af skrivebordet og tager et andet chartek op, hvori der ligger nogle papirer. Derefter tager han papirerne fra skrivebordet og lægger dem ned til papirerne i det nye chartek, som han lægger tilbage i den venstre skuffe. Så taster han et nummer på telefonen.

Det er Thomsen. - Det er netop konkursen, jeg ringer om. Jeg kan bekræfte, at der ikke er nogen værdier tilbage i selskabet. - Næh, ingenting, det hele er overført til moderselskabet, Thomsen Holding, gammel gæld. - Næh. der er ingen aktiver, så der er ingen vej uden om konkursen. - Hvad? Ja selvfølgelig er det trist, men det går jo op og ned her i livet, ikke sandt? - Ja, tak for det, farvel.

Han lægger røret og taster derefter noget ind på computeren. Skærmbilledet forsvinder. Valborg og Charlotte kommer tilbage. Charlotte sætter sig i sin stol, Valborg fortsætter ind i Thomsens kontor.

Nå, fik I hende godt af sted, staklen? Det må være frygteligt, når ens mor får det sådan.

VALBORG

Hykler. Du ville glæde dig, hvis det var mig. Du skylder mig stadig en forklaring.

THOMSEN

Du får den, du får den. Hvis jeg lige må snakke med Charlotte først. Jeg har en lille fejl, jeg gerne vil have ud af verden.

VALBORG

Hvad for en fejl?

Thomsen peger på computeren.

Skal det nu være en fejl?

THOMSEN

Naturligvis, hvad ellers?

VALBORG

Ærlighed varer længst, Thorkil.

THOMSEN

Javist. Men det andet går hurtigere.

Han går ud i forkontoret.

CHARLOTTE

Jeg kan ikke forstå det. Det stod der på skærmen, da vi gik. Nu er det der ikke mere, og jeg kan ikke kalde det frem.

THOMSEN

Jeg sagde jo det var en fejl. Der må have ligget nogle løse ender i systemet, og så har de pludselig rodet det hele sammen.

CHARLOTTE

Tror du selv på det?

THOMSEN

Herregud, det er jo det, der hele tiden sker. Det er derfor serviceafdelingen flår os.

CHARLOTTE

Thorkil! Hvis det ikke lød så vulgært, så ville jeg sige, at du tager røven på mig.

THOMSEN

Altså, Charlotte.

CHARLOTTE

Bryd sammen og tilstå. Aktier for firs millioner og mig som kautionist! Hvad har du lavet?

THOMSEN

Okay, okay. Jeg skulle bruge to CPR-numre. Nogen tilforladelige nogen, bare et par dage. - Hvem faen kunne vide, at maskineriet nåede at sende brev til din mor på hospitalet?

CHARLOTTE

Du brugte altså min mor uden at hun vidste det? Og mig?

THOMSEN

Jeg er sgu ked af det, men herregud, kan vi ikke slå en streg over det? Hvad med en lille hyggelig middag for to - i Løvekældereren?

CHARLOTTE

Hvornår?

THOMSEN

Lige så snart jeg har fået den gamle ud ad døren. Stik mig lige checkheftet.

Han får checkheftet og skriver en check.

Jeg må hellere give hende til en ny bil.

CHARLOTTE

En ny bil?

THOMSEN

Så falder hun forhåbentlig lidt ned.

Valborg står bag skrivebordet. Hun har åbnet den højre skrivebordsskuffe og står med det tomme plasticchartek i hånden. THOMSEN kommer ind med checken.

THOMSEN

Mor?

Hun ser på ham gennem det tomme chartek.

VALBORG

Er det her et aktieselskab? Som du har tømt? Sig nu sandheden, min dreng, for en gangs skyld.

THOMSEN

Du har ret mor, det er vores søde lille konkurs. Men vi sælger skattegælden, og du får et gyldent håndtryk. Må jeg have fornøjelsen? Værsgo.

Han giver hende checken.

Det skulle slå til til en ny Volvo.

VALBORG

Er der dækning?

THOMSEN

Mor! Jeg er altså ikke helt fuld af fup.

VALBORG

Jeg forstår ikke hvordan jeg kan få den her.
Hvem er det der betaler?

THOMSEN

Det gør aktionærerne. Livet på børsen går op og ned, mor. Somme tider vinder man, somme tider taber man.

VALBORG

Hvor har de så tabt de firs millioner hen?

THOMSEN

Hvad mener du?

VALBORG

Jeg mener, de må da være et sted. De vandrede frem og tilbage -

Hun peger frem og tilbage mellem kuglepenne, kalenderblokken og pennebakken.

- og endte der!

Hendes pegefinger ender på kalenderbladet i pennebakken.

Eftersom firmaet aldrig har været ude af det her kontor, så må pengene være her endnu. Du skulle vel ikke tilfældigvis have puttet dem over i et andet skuffeselskab?

Hun åbner den venstre skuffe.

THOMSEN

MOR!!

Hun tager det fyldte chartek op og ser inkvisitorisk på ham.

Du har ret. De er ganske rigtigt ført over i moderselskabet.

VALBORG

Og det er ikke gået konkurs?

THOMSEN

Nej.

VALBORG

Hvorfor har du ikke fortalt mig det?

*Thomsen slår opgivende ud med arme-
ne. Charlotte kommer samtidig ind fra
sit kontor.*

CHARLOTTE

Forstyrrer jeg?

THOMSEN

Næh, tværtimod.

CHARLOTTE

Jeg ville bare spørge, om jeg kunne gå i Lø-
vekælderens i den her kjole?

VALBORG

Skal du i Løvekælderens? Det var ellers et
dyrt sted.

CHARLOTTE

Thomsen inviterede mig.

VALBORG *til Thomsen*

Har du glemt, vi skal til velgørenhedsbazar? I
menighedshuset?

CHARLOTTE
Det lyder, som om vi må udsætte det?

VALBORG
Det gør det nok.

CHARLOTTE
Undskyld.

VALBORG
Alt forladt, Lottepige.

*Charlotte går ud. Valborg vifter med
det fulde chartek.*

Det her firma vil jeg gerne være direktør for.
Så ved jeg i det mindste, hvad der foregår.

THOMSEN
Direktør?

VALBORG
Det passer mig fint.

THOMSEN
Hvad mener du?

VALBORG
Sagde du ikke, det var et moderselskab? -
Tak for checken, min dreng. Vi ses i menig-
hedshuset.

THOMSEN
Mor?

VALBORG
Ja?

THOMSEN
Skal der være gilde, så lad der være gilde.

*Han rækker hende buskortet med et
syrligt smil.*

Så har du til bussen hjem.

SLUT